

4. SINIF TÜRKÇE - 5N 1K ETKİNLİĞİ - 12

Yüksek fikirler, yüksek dağlara benzer, alışık olmayanları ürkütür.

Yaşlı bir adam emekli olduktan sonra bir lisenin yanında küçük bir ev aldı. Emekliliğinin ilk bir kaç haftasını huzur içinde geçirdi ama ders yılı başlayınca huzuru kaçtı. Okulların açıldığı ilk günden başlayarak öğrenciler, dersten çıkar çıkmaz yollarının üzerindeki her çöp bidonunu tekmeliyorlar, anlamsız sesler çıkararak bağırıp, çağırıyorlar, dayanılmaz gürültüler yapıyorlardı. Çocukların gürültülerinin dinmek tükenmek bilmeyeceğini anlayan yaşlı adam, bu işe bir son verebilmek için kurnazca bir çözüm buldu.

Ertesi gün çocuklar öğrenciler okuldan çıkıp, yine dayanılmaz gürültüler yaparak evinin önünden geçerken yaşlı adam dışarı çıktı, onlara bir öneride bulundu. "Siz hepiniz çok tatlı çocuklarsınız, çok da eğleniyorsunuz" dedi. "Bu neşenizi sürdürmenizi istiyorum sizden. Ben de sizlerin yaşındayken aynı biçimde gürültüler çıkarmaktan hoşlanırdım. Siz bana gençliğimi anımsatıyorsunuz. Eğer her gün buradan geçer ve gürültü yaparsanız size her gün bir dolar veririm. Kabul mü?"

Bu öneri çocukların çok hoşuna gitti. Her gün hem eğleniyorlar, hem bol bol gürültü yapıyorlar, hem de bir dolar para kazanıyorlardı. Bu durum bir hafta bu biçimde sürdükten sonra bir gün yaşlı adam çocukları yine durdurdu ve onlara kısa bir açıklama yaptı: "Çocuklar, yaşam pahalılığı, enflasyon beni de etkilemeye başladı" dedi. "Bugünden sonra size ancak elli sent verebileceğim. Beni anlayışla karşılayacağınızı umarım." Bu durumdan pek hoşlanmamalarına karşın çocuklar yaşlı adama anlayış gösterdiler ve günlük gürültülerini elli sent karşılığında yapmayı kabul ettiler.

Aradan birkaç gün daha geçtikten sonra yaşlı adam bir gün çocukları yine durdurdu ve onlara bir durum açıklaması daha yapmak zorunda kaldığını bildirdi: "Bakın, bizim emekli paralarını gününde ödemiyorlar" dedi. "Durumum biraz sıkışık... Üzülerek söylüyorum ama yapabileceğim başka bir şey yok... Bundan sonra size ancak yirmi beş sent verebileceğim... Tamam mı? Anlaştık mı?" Yaşlı adamın bu son önerisi, çocukların hiç de hoşuna gitmedi. "Olanaksız bayım" dedi içlerinden biri. "Günde yirmi beş sent için bu işi yapacağımızı sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Kusura bakmayın ama, biz işi bırakıyoruz."

Gençler, yaşlı adamın son telifine **ne** cevap vermişler?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Parçada **kimler** anlatılmaktadır?

.....
.....
.....
.....

Yaşlı adam, **neden** rahatsız oluyormuş?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Olay, **ne zaman** yaşanmıştır?

.....
.....
.....
.....
.....

Olay, **nerede** geçmektedir?

.....
.....
.....
.....

Yaşlı adam, sorunu **nasil** çözmüş?

.....
.....
.....
.....
.....

Bir zamanlar Afrika'daki bir ülkede hüküm süren bir kral vardı. Kral, daha çocukluğundan itibaren arkadaş olduğu, birlikte büyüdüğü bir dostunu hiç yanından ayırmazdı. Nereye gitse onu da beraberinde götürürdü. Kralın bu arkadaşının ise değişik bir huyu vardı. İster kendi başına gelsin ister başkasının, ister iyi olsun ister kötü, her olay karşısında hep aynı şeyi söylerdi:

-Bunda da bir hayır var!

Bir gün kralla arkadaşı birlikte ava çıktılar. Kralın arkadaşı tüfekleri dolduruyor, krala veriyor, kral da ateş ediyordu. Arkadaşı muhtemelen tüfeklerden birini doldururken bir yanlışlık yaptı ve kral ateş ederken tüfeği geriye doğru patladı ve kralın baş parmağı koptu. Durumu gören arkadaşı her zamanki sözünü söyledi: -Bunda da bir hayır var! Kral acı ve öfkeyle bağırdı:

-Bunda hayır filan yok! Görmüyor musun, parmağım koptu?' Ve sonra da kızgınlığı geçmediği için arkadaşını zindana attırdı.

Bir yıl kadar sonra, kral insan yiyen kabilelerin yaşadığı ve aslında uzak durması gereken bir bölgede birkaç adamıyla birlikte avlanıyordu. Yamyamlar onları ele geçirdiler ve köylerine götürdüler. Ellerini, ayaklarını bağladılar. Sonra da odunların ortasına diktikleri direklere bağladılar. Tam odunları tutuşturmaya geliyorlardı ki, kralın başparmağının olmadığını fark ettiler. Bu kabile, batıl inançları nedeniyle uzuvlarından biri eksik olan insanları yemiyordu. Böyle bir insanı yedikleri takdirde başlarına kötü olaylar geleceğine inanıyorlardı. Bu korkuyla, kralı çözdüler ve salıverdiler. Diğerlerini pişirip yediler. Sarayına döndüğünde, kurtuluşunun kopuk parmağı sayesinde gerçekleştiğini anlayan kral, onca yıllık arkadaşına reva gördüğü muameleden dolayı pişman oldu. Hemen zindana koştu ve zindandan çıkardığı arkadaşına başından geçenleri bir bir anlattı.

-Haklıymışsın!' dedi. Parmağımın kopmasında gerçekten de bir hayır varmış. İşte bu yüzden, seni bu kadar uzun süre zindanda tuttuğum için özür diliyorum. Yaptığım çok haksız ve kötü bir şeydi.

-Hayır, diye karşılık verdi arkadaş. Bunda da bir hayır var. -Ne diyorsun Allah aşkına? diye hayretle bağırdı kral. Bir arkadaşımı zindanda tutmanın neresinde hayır olabilir? -Düşünsene, ben zindanda olmasaydım, seninle birlikte avda olurum, değil mi? Ve sonrasını düşünsene.

Parmağını kaybeden kral, arkadaşına ne yapmış? Daha sonra ne demiş?

.....
.....
.....
.....
.....

Parçada kimler anlatılmaktadır?

.....
.....
.....
.....

Kral, yamyamların elinden nasil kurtulmuş?

.....
.....
.....
.....
.....

Kral, ne zaman parmağını kaybetmiş?

.....
.....
.....
.....

Olay, nerede geçmektedir?

.....
.....
.....
.....

Kralın arkadaşı, zindana atılmasının neden hayırlı olduğunu düşünüyormuş?

.....
.....
.....
.....